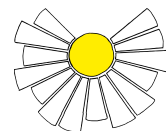


Ekumeniski křižowy puć młodžiny

Njedźelu, 13. apryla 2025,
w 14.00 hodź.

započatk při Nukničanskej kapałce



☐ młodźinski baner

☐ šmóratko

☐ póstny wopor

☐ dobru naladu

☐ lóšt na přikusk po
tym

Zawod

Rěčnik/ca 1:

Po kotrych pućach sy po puću? Twój šulski puć, puć k busej abo k tramwajce, puć k sportej, tón k twojimaj džědej a wowce? Kak wupada twój puć? Chodži wón po drohach města abo je to pólny pućik na kromje wsy? Dawaja twarnišća abo wobjězdki na twojim puću? Kak začuwaš swój puć? Čuješ kamuški pod swojimaj nohomaj? Maš napinacy postup zmištrować? Dyrbiš husto při amplach čakać abo su tam róžki, při kotrychž će šeri?

“Na twojim puću” je tema lětušeho křižoweho puća. Wšelake sceny na dróhach a pućach pokazuja stacije wo Jězusowym křižowym puću. Z tym změšaja so naše dróhi z wobrazami Jězusoweho čerpjenja, naš puć a jeho puć so překroča.

Po twojim puću – džemy stacije posledneho puća Jězusa na křiž sobu. Dožiwjamy jeho puć. To rěka, zo je Jězus z nami, z tobu po twojim puću a nas přez naše wyšiny, hłubiny, wobjězdki a křižowanišća přewodźuje.

⇒ *Liturgiske wotewrjenje*

Prolog “Huzać so”

Rěčnik/ca 1:

Bjez pohiba hladaš na prózdny dokument na wobrazowce. Je hižo po 23 hodź. a ty njejsy z twojimi domjacymi nadawkami hišće započat/a. Kak móžeš so tole hižo zaso stać? To bych sej hinak předstaji/-a. Tebi faluja ideje, lóšt a nětko tež čas. Twoji přeceljo leža najskěrje hižo we łožu a móža změrowani spać. Za nich njebě nadawk žadym problem. Ty sedžiš sam před twojim njedokónčenym džětom. Wěš, što by so činić měło, ale kóždy raz, hdyž chceš pisać započec, je twoja hłowa prózdna. Twarnišćo, na kotrymž dyrbiš sam džětać.

Rěčnik/ca 2:

“Tu jim rjekny: Zrudžena je moja duša hač do smjerče. Wostańće tu a njespiće.”

Rěčnik/ca 1:

Jězus sedži w zahrodze Getsemane. Wón wě, što před nim leži, ale njemóže jednać. Kaž zlemjeny modli so k Bohu, našemu Wótcej. Wučomnicy su dawno wusnyli. Při tym však jich runje nětko tak jara trjeba.



-- > spěv: "Swjaty,swjaty,swjaty je Bóh" (str.45)

1. D A G D 2. h A G D

1. Swja-ty, swja-ty, swja-ty je Bóh, spě - wa - ja všě jan - džel - jo.

3. D G D 4. G A D

Nje - wi - džom - ny swět sej Ty k swo-jej chwal - bje po - wo - łal sy.

2. Swjaty, swjaty, swjaty je Knjez,
zynči stwórba do njebjes:
rostliny a zwěrjata,
hory, doły, řeki, morja.

3. Swjaty, swjaty, swjaty sy Ty,
sławu Tebi spěwamy.
Štóz ze skutkom chwali Će,
změje wěčne bydlenje.



Modlitwa:

Dobry Božo,
znaješ naše starosće a wužadanja, kotrež nas druhdy přežadaja a lemja. Wěš, kak ćežko nam někotrežkuli nadawki padnu, kotrež su za druhich pozdatnje jednore. Wěmy, zo sy nam w tutych wokomikach poboku, tež hdyž wšitcy druzy tele starosće njerozumja abo njewidža. Pomhaj nam, tež za druhich tu być, kotřiž na twarnišćach swojeho žiwjenja džěłaja. Amen.

Rěčnik/ca 2::

- o Hdy chowaš swoje starosće před swojimi přećelemi a swójbu?
- o Při kotrych wužadanjach zadwěluješ?
- o Štó je ći stajnje poboku, hdyž jeho/ju trjebaš?

1. stacija

“So kopolujo”

Rěčnik/ca 1:

Móžeš to lědma hišće znjesć. Ty chceš, zo to zastanje. Woni će wobkedźbuja a čakaja na twój přichodny zmylk. Zo chodžiš spodźiwnje abo něšto hłupe prajiš. Druhdy dosaha prosće hižo twoja přitomnosć. Nastawa začuće, jako chcyli ci škodźić. Što sy poprawom činił/ła, zo će tak hidža? Čehodla chcedža druzy widžeć, kak čerpješ?

Rěčnik/ca 2:

“Nětko wza Pilatus Jězusa stronu a da jeho šwikać. A wojacy spletu krónu z černi, stajichu ju jemu na hłowu a woblečechu jeho z purpurowym płášcom. A přistupowachu k njemu a wołachu: “Witaj, kralo Židow!””

Rěčnik/ca 1:

Jězusa čwěluja a wusměšuja. Romscy wojacy načinja jemu čelne a dušine bolosće. Widža jeho jako žortowu figuru a wusměšuja jeho jako wopačneho krala. Čuja so sylni. Poprawom wšak nimaja žane zdaće: Přetož štož jako wjeselo wobhladuja je wěrnó: Jězus je kral. Tón, kotrehož wusměšuja, ma wšu móc.

-- > spěw: “Do Boha Knjeza wěrić” (str. 37)

1. Do Bo - ha Knje - za wě - rić a tu - le wě - ru
šě - rić: To móž' tež ty, to móž' tež ty, to móž' tež ty.

2. Po Božich pučach chodzić
a ženje po čmě brodźić:
To móž' ...

3. Wšěm dobry přikład dawać
a nihdy njewustawać:
To móž' ...

4. Na dobro wšitkich džětać
a nanihdy jich hněwać:
To móž' ...

5. Při čěžach swěrný wostać,
nic za to druhich chlěstać:
To móž' ...

Modlitwa:

Wulkotny Bóh,

Stup so před tymi, kotrymž so čelne a dušine bolosće naćinjeja. Daj jim swoju móc, zo bych do kónca wutrali. Stup so pódla tych, kiž druhim škodu naćinjeja, a zadžerž jich. Tuž prosymy Če. Trjebamy Twoju pomoc. Amen.

- o Ma tón, kiž poda zwuk, hnydom prajenje? W twojej rjadowni, w towarstwje, pola tebjě doma, na swěće?
- o Kak woni swoju móc zasadžeja?
- o Za čo měła so móc pozitiwnje wužiwać?



1. Mój Knjez mi do - bry pa - styr je, mje
To nu - zy nic mi nje - bu - dze, Wón
w swo - jim sta - dle wo - dži.
ni - či, štoż mi sko - dži. Wón z kó - żdym
dnjom mje ho - ni tam, hdzeż je - ho do - bru
pa - stwu mam, tu pa - stwu je - ho sło - wa.

2. Wón k čistej studni wodži mje a z wodu wochłódzuje, kiž pobożny duch jeho je a dušu posylnjuje po puću jeho sprawnosće, zo njeby spadła do złośće. Tuž chwała jeho mjenu!

3. Hdyž pócmje chodžu po dołach, ja njeboju so hrózbje. Hdyž stysk mje dusy we strachach, ja zawostawam strózbje. Wszak Ty, mój Božo, dżeržiš mje, Twój prut, Twój kij mje zbudźuje, haj, na Tebje so spuścám.

4. Ty hosćiny mi hotuješ, zo tu bych njezatradał. Ty tež mi głowu žalbuješ, zo njebych z myslu padał. Twój wolij tón mje zwjesela, Twój duch mi mužnosť naliwa. Tuž Twoju lubosć chwalu.

5. Ty z pastwu nanajsytliwšej mje žiwiš, Knjeże Jezu. Ty swoje mjaso, swoju krej sy nas dla podał k rězu. Ow tale lubosć bjez kónca wzmi do Božeho kralestwa wšěch, kotřiž Tebi słuža!

Sl Michał Nawka 1950

Hł Michał Walda 1787

2. stacija “Lazyjo”



Rěčnik/ca 1:

Lědma je přenja kopica rjadowanskich džětow napisana, steja dalše terminy w twojej protyce, kotrež će wužadaja: swójbne swjedženje, kiž su napinace, turněry abo wažne towarstwowe zarjadowanja, za kotrež hižo tydženje dotho trenuješ. Potom stres w swójbje abo w přečelskim kruhu, kiž twoju socialnu bateriju runje prawje sylnje wuprózdnja. Něštožkuli hromadže přińdže a naraz zjewi so wokomik měra. To so začuwa, jako by w zakazu *džerženja* stał, hdžež njesměš zastać. Kak rjenje by było měć džen k wočerstwjenju! Raz k měrej přińć.

Rěčnik/ca 2:

“Běchu nětko po puću do Jerusalema, a Jězus chwataše před nimi dopědka, zo so wučomnicy dźiwachu. Ći pak, kiž z nimi džěchu, so bojachu. Zaso wza wón dwanaćoch nabok a poča jim powědać, što so z nim stanje: Hlej, džemy do Jerusalema a Syn čłowjeka budže wyšim měšnikam a pismawučenym přepodaty. Ći zasudža jeho k smjerći a přepodadža jeho pohanam.”

Rěčnik/ca 1:

Wot toho časa, zo je Jězus zjawnje wustupował, so stajnje wot ludźi přesćěhuje, kotřiž něšto wot njeho chcedža: hojenje, žohnowanje, dobre słowo. Tola wšitke přeća a naležnosće njemóže ani wón, kotrehož ludźo hižo jako Mesiasa widža, luteho stresa dla zmištrować. Jako awtority w Israelu pytnu, kak mócný wón je, začuwa Jězus hižo sam, što jemu hrozy: Sadži so pod číšć, poda so wusudej a padnje. Wón je čas swojeho skutkowanja w swětłe ludźi stať. Samo po puću ke křižowanju njeje jemu žana zepěra popřata. Wón nosy wusud: swój křiž na ramjenjach.

-- > spěw: "Krasna tučel pisana"(str. 92)

Kras - na tu - čel pi - sa - na, ta mi z nje-bjes po - ka - zu - je: Bo - ža
swě - ra na wěč - ne nad na - mi tu wot - po - ču - je.
fis h fis h A D A D
1. Čer - we - ny so wo - heń pa - li, pło - mje - nja tak sa - pa - ja.
Stón - co cho - wa so o - ran - žne, wje - čor ze - mju po - zlo - ća.
h e A D G e A
Kaj - ku móc ma Bo - ži wo - heń: ho - ri, pa - li, wo - hrě - wa!
Po - taj - na je Bo - ža lu - bosć, kiž mje staj - nje wob - da - wa.

- | | |
|--|--|
| 2. Žolte kłosy našich polow w' wětriku so tujkaja.
Boži chléb za wšitkich ludźi, kotřiž za nim žadaja.
Zelene su lěsy, huki, kiž so rozpřestrěwaja.
Potajna je Boža swěra, kiž mje stajnje wobdawa.
Krasna tučel pisana, ... | 3. Módre morjo, módre njebo, njeprěwidna dalina.
Wulkosć Božu njedoměrju, nic do kónca žiwjenja.
Fijałkowa barba praji: Pokoj Bóh mi poskića.
Potajna je Boža hnada, kiž mje stajnje wobdawa.
Krasna tučel pisana, ... |
|--|--|

Modlitwa:

Dobrociwy Božo,
samo w stresowych časach, hdyž mamy poľne protyki a wjele wužadanjow, sy tu. Prosymy ě wo maľe znamjenja swojeje lubosće, kotrež nam tyja a nam měř a wěstosć darja. Za to so ě džakujemy. Amen.

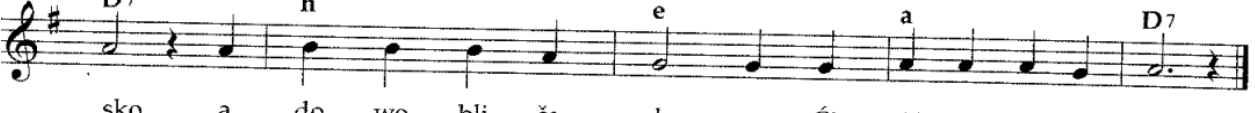
- o Kotre ludźo ě tyja a kotre ě njetyja?
- o Što ě runje počězuje? Što ěini tebi wocomknje stres?
- o Što ěiniš, zo by so wočerstiľ/a a twoju socialnu bateriju zaso napjelniľ/a?



 Kra - lo a Pa - sty - rjo, što ćer - piš za nas? nas?



 1. Na hlo - wu Te - bi z ćer - ni su zwi - li kró - ni -



 sko a do wo - bli - ča plu - wa Ći zló - stne lu - dži - sko.

2. Na křižu wisaš spjaty
 za winu čłowjestwa,
 z tym pak sy wumóžil
 nas z hrěcha wotročstwa.
 Kralo a Pastyrjo, ...

4. Ty swjaty Syno Boži,
 tam krawiš za nas wšěch,
 a ze smjercu šće Twojej
 sej cwólba čini směch.
 Kralo a Pastyrjo, ...

3. Ty wopruješ so za nas,
 daš swoje žiwjenje,
 kaž Jehnjo njewinwate,
 sy znamjo lubosće.
 Kralo a Pastyrjo, ...



3. stacija “Hnujace”

Kěrluš: “Wutroba Jězusowa, žórto wšěch hnadow, wodnjo a nocy nas škituj a pas”

Rěčnik/ca 1:

Twojej staršej a ty sće kaž na wšelakorych planetach. “Njerozumiće to” ,a “Njerozumiće, što je mi wažne!”, su twoji přetodžerjo. Štož je ći wažne, je pak za twojich staršich njewažne abo njezrozumliwe. Druhdy faluje support, kaž běše w džěcatstwje, hdyž běše wšo hišće lochšo. Druhdy chceš cyle jednorje započec. Skónčnje swójske rozsudy tworíc, swójske ideje přesadzić, bjeztoho, zo ći to něchtó wurěceć spyta, přetož je twój přichod!

Rěčnik/ca 2:

“Simeon jich požohnowa a rjekny Mariji, maćeri Jězusa: “Hlej, tutón je postajeny k padej a powyšenu mnohich w Israelu a k znamjenju, kotremuž budžeja so přećiwjeć.”

Rěčnik/ca 1:

Dla dobrych skutkow dósta Jězus wjele mjerzanja. Wón njeje cyle jednorje wšo dalepowědať, štož někotři mócní powědachu. Wón je swójske měnjenje zastupowať. Marija, Jězusowa mać, ćerpi pod tym, što z jeje synom je. Je to Boža wola, so z kóždym nasadźować? Marija je starosciwa a chce jeho škitać. Posledni raz wupřestrě jeje ruce za Jězusom, potom da jeho hić. Dowěri so Bohej a zo wšo po prawych pućach pórdže. Druhdy začuwamy, kaž bychmy my a starša generacija na wšelakorych planetach žiwi byli. Jězus je wot tym přeswědčeny, zo dyrbi direktnišo postupować. Tež hdyž rěka to přećiwo prudej plůwać a negatiwne konsekwency na so wzać. Chcemy, kaž Jězus, něšto wuskutkować, z tym, zo stejimy za našim přeswědčenjom.

-- > spěw: “Hdyž jónu Knjez so wróci k nam” (str. 172)

1. Hdyž jó - nu Knjez so wró - ci k nam, hdyž jó - nu Knjez so wró - ci k nam,
ow, zo bych - my tež tam by - li, hdyž jó - nu Knjez so wró - ci k nam.

2. Hdyž swjeći swój wopuśća row, ...

3. Hdyž Boha trón wobstupja wšón, ...

4. Hdyž z knihu sam Bóh přinđže k nam, ...

5. Hdyž z mjenom Knjez nas woła sam, ...

6. Hdyž na swój kwas přeprosny nas, ...

Modlitwa:

Ty Bóh žiwjenja, žiwjenje je w přewróće (*abo*: žiwjenje so měnja). Wšudže su wužadanja a konflikty. Daruj nam móc, druge měnjenja a pozicije při wzač, při wšěm pak pola swójskeho wida wostać. Skruć nas, so měrliwje rozestajeć a so přeco zaso druhemu bližić.

- o Kotre temy su tebi tak wažne, zo so za nje zasadžeš?
- o Hdže so z swojimaj staršimaj njedorozumiš?
- o Kotre temy wuskutkuja so na twój přichod, nic pak na tón twójich staršich?

4. stacija “Kročujo”



Rěčnik/ca 1:

Znaješ prawidła: Štóżkuli nosy cool a drohe drasty, ma wjace prawa hač ci tamni. Druhdy to myli. To je zwjeršna hra, přetož na kóncu su wšitcy cyle jednoru ludžo. To pokaza so, hdyž sy z rjadownju w kupanskej hali plůwać. Nadobo so to zhubi, štož hewak tak wjele mocy ma. W tutej situaci skutkują wšitcy njewěšci. Samo ci cool ludžo so z trěnjom zawodžeja.

Rěčnik/ca 2:

“Wojacy pak Jězusa skřižowawši wzachu jeho zwjeršnu drastu, rozdželiču ju na štyri džele, kóždemu wojakej džel a suknu. Suknja pak njebě šita, ale přez cyło tkana.”

Rěčnik/ca 1:

Drasta njeda nam jenož škit před zymu a wjedrom. Je wjele wjac: Wosebita drasta dawa nam začuće wěstoty. Jězusej drastu rubja. Wón je nahi a bjez škita. Najebač tutoho poniženja zdžerži sej Jězusa swoju móc: Wón wě, zo je lubowany syn Boži. Tuta wěda dawa jemu móc, tež w najčěmnišej hodzinje kruty wostać a sej dostojnosć wobchować. Wojacy su jemu drastu z čěla torhnyli, ale jeho ducha njedóstanu.

-- > spěw: “Štóż wěri njeje sam”(str.103)

1. Štóż wě - ri, nje - je sam. Štóż wě - ri, wě - ri tam, hdžež dru - zy so tež
scha - dzu - ja a Bo - ha Knje - za čes - ću - ja. Wšak wón je čłój - ska
na - dži - ja do wěč - noh ži - wje - nja, do wěč - noh ži - wje - nja.

2. Štóż spěwa, njeje sam. Štóż spěwa, spěwa tam, ...

Modlitwa:

Miłosćiwy Božo, kóždy čłowjek nosy w sebi wosebitu dostojnosć. Teoretisce to wěmy. Kóždy jednotliwc je wobraz wot Tebje. Džěčo Bože, što je to do myta! Skedźbni nas druhdy na to, hdyž so wot markoweje logiki našeho časa zawjesć damy, hdyž stawaja so naše rozsudy nječłowjeske. W čěžkich časach, w kotrychž čujemy so njezrozumjeni. Wostań při nas, spožć nam móc. Naša wěrna identita je njedótkliwa, za to so ci džakujemy: Tebi, kiž dawaš nam dostojnosć w Chrystusu, našim bratrom. Amen.

- o Hdy čuješ so najsyljši/a dla mocy drastow?
- o W kotrej situaci by rady poŕny dostojnosće byt/-a?
- o Sy džěčo Bože, što ci to woznamjenja?

Rěčnik/ca 1:

Wšo je nimo. Preješ sej, zo so čorna džěra w zemi wotewri a će spóžrěje. Potom njetrjebaš bolosć wjace začuwać a móžeš na zrudne mjezwoca swojeje swójby a přecelow zabyć. Ale stejiš přeco hišće na kěrchowje a njemóžeš to zapřimnyć. Chceš płakać, ale tebi je, jako njeby žane sylzy wjace mět/a. Čuješ so wusušeny a prózdny. Wón tu wjace njeje. Wón je mortwy. A přez to je so w twojim žiwjenju telko rozłamało. Brózda ćehnje so přez twoje žiwjenje, kotrež čas z nim wot džensnišeho džěli. Žiwjenje, žiwjenske zbožo je tak łamliwe.

Rěčnik/ca 2:

"Běše pak hižo wokoło šesteje hodźiny. Čma bu po cyłym kraju, to traješe hač do džewjateje. Słónčko bě začěmnjene. A tempłowy zawěšk roztorže so na dwě počojcy. Tu zawoła Jězus z jara sylnym hłosom: "Wótče, do twojeju rukow poručam swójeho ducha." To prajiwši wudychny."

Rěčnik/ca 1:

Z Jězusom móžeš so Bohu dowěrić. W situacijach, w kotrychž će roztorha. W kóždym zazběhu, w kotrymž ze zbožom do powětra skočić chceš. Abo tež potom, hdyž dyrbiš hrjebje přewinyć. Jako Jězus na křížu zemrěje, steji swět ćichi. Je ćma a zemja so třase. Wón je mortwy. W tutym torhanju so něšto hotuje. Lubosc a zwjazanosć, kotraž nihdy njeroztorhnje.

-- > spěw: "Gloria Bohu budź česć" (str. 26)

Glo - ri - a, Bo - hu budź česć a po - koj budź lu - džom tu na ze - mi.

Glo - ri - a, Bo - hu budź česć, wšak po - koj wšed - nje trje - ba - my.

1. Će chwa - li - my a sła - wi - my, so kło - ni - my Ći. Će

čes - ěi - my, so dža - kuj' - my. Kak wul - ka Two - ja kras - nosć je.

2. Ty Jězuso, Syn Wótcowy, my prosymy Će.

Kiž swěta hrěchi zeběraš, Ty, Bože Jehnjo smiluj so.

Gloria, Bohu ...

3. Sam sy Ty Knjez, Ty swjaty sy, sy Njebjeski Kral.

Bóh, Trojica Najswjećiša, nas w' wěrje wjedžeš k zbóžnosći!

Gloria, Bohu ...

Modlitwa:

Božo, džakuju so, zo wěš, kak łamliwe žiwjenje je. Znajemy situacije, kotrež nas roztorhaja: chorosće, wójny, zwada a smjerć. Prosymy Će, pomhaj nam so wujednać. Pomhaj nam, našu zrudobu do Twojeju rukow położyć a Tebi dowěrić. Amen.

- o Sy hižo raz dožiwił, zo je žiwjenje abo žiwjenske zbožo łamliwe?
- o Hdy sy posledni raz płakał/a?
- o Kotre hrjebje móžeš přewinyć?

➔ *Přeprašenje: Na barbnu cedlku napisać, što was rudži a to potom na kříž přilěpić.*

Rěčnik/ca 1:

Ty sy sonjer/ka! Widziš to dobre w kóždej situaci. Njejsy zwólniwy, so porazyc dać wot wšěch negatiwnich powěšćow w tutym času: klimowa kriza, wójnski lóšt, strach před přichodom. To maja někotři za spodziwne. Ale měniš: Žiwjenje leži před tobu a chceš je wuhotować w pisanych barbach. Njewostanješ stejo. Let`s go!

Rěčnik/ca 2:

“Jandžel přiwobroći so k žonomaj prajo: Njebojtej so, přetož wěm, zo Jězusa pytatej, kotre-hož su skřižowali. Wón njeje tu, přetož je stanył, kaž je prajił. Pójtej a wobhladajtej sej měst-no, hdžež je ležał. Nětko džitej a powěstej jeho wučomnikam: Wón je z mortwych stanył, a hlej, dže před wamaj do Galileje! Tam jeho wuhlodatej. Hlej, sym wamaj to prajił. Zatrašenej a so wulce radujo wopušćistej spěšnje row a chwataštej to wučomnikam wozjewić.”

Rěčnik/ca 1:

Hladajće sami, praji jandžel tež nam, hlejće, zo móže so njesměrne wjele stawać! Jězus njeje mortwy, Wón je stanył! Wy maće to za njewěrne? Hdžež sće z kóncom ličili, tam je započatk. Jězus je smjerc přewinył – to rěka: Je nadźija hač do najzdališeho přichoda. Bóh je přeco z tobu a z nami. A ze swětom dže dale.

-- > spěw: "Napjelń z radosću wutrobu moju"(str.51)

1. Na - pjelń z ra - do - sću wu - tro - bu mo - ju. Na - pjelń z ra - do - sću mje, pro - šu

Će. Na - pjelń z ra - do - sću wu - tro - bu mo - ju, zo bych

staj - nje, Bo - żo, chwa - liť Će. Spě - waj ho - sa - nna, spē - waj ho - sa - nna,

spě - waj Knje - zej kra - lej ži - wje - nja. spē - waj Knje - zej kó - ždy dzeń.

2. Napjelń z pokojom wutrobu moju,
napjelń z pokojom mje, prošu Će.
Napjelń z pokojom wutrobu moju,
zo bych mjelčo, Božo, chwaliť Će.
Spěwaj hosanna, ...

3. Napjelń z lubosću wutrobu moju,
napjelń z lubosću mje, prošu Će.
Napjelń z lubosću wutrobu moju,
zo bych słužo, Božo, chwaliť Će.
Spěwaj hosanna, ...

Modlitwa:

Dobry Božo, džakujemy so Ći, zo je Jězus z rowa stanył. Džakujemy so Ći za tute jasne znamjo na nas. Je prawje, sonić a so nadźijeć. Dokelž Ty džeš z nami do přichoda. Amen.

- o Što sy džensa dobreho dožiwiť/a?
- o Hdže sy džensa něšto dobreho činiť/a?
- o Kotru nadźiju njejsy zwólniwy/a pušćić?

Próstwy

- ➔ 1. Dobry Božo, wotewr nam woći a wutroby, zo bychmy Twoju přitomnosť w našim wšědnym žiwjenju spóznać móhli. Daj nam w małym wokomikach wšědnego dnja Twoju lubosć a Twoje wjedženje začuwać, zo bychmy so přeco zaso na to dopominali, zo sy při nas a nas přewodžeš.
- ➔ 2. Dobry Božo, daruj nam móc a zmužitosć sej mjezsobu pomhać, hdyž mamy wšelke ćeže njesć. Pomhaj nam, w ćežkich časach zhromadnje puće kročić a wzajomnje so podpěrać, zo njeby niktó trjebať sam być a my Twoju lubosć přez naše skutkowanje pokazać móhli.
- ➔ 3. Dobry Božo, wodź nas na našim individualnym žiwjenskim puću a daj nam wěstotu, zo Twoje přilubjenje přeco płaći. Pohnuwaj nas, zmužiće a dowěrliwje naš puć kročić we wědomju, zo njetrjebamy so bojeć, přetož Ty sy z nami a daš nam mocy k dobremu.

Wótče naš

Impressum

Herausgeber

Arbeitsstelle für Jugendseelsorge der Deutschen Bischofskonferenz (afj) und Bundes-vorstand des Bundes der Deutschen Katholischen Jugend (BDKJ), beide Düsseldorf, sowie Arbeitsgemeinschaft der Evangelischen Jugend in Deutschland e. V. (aej), Hannover

Geschäftsführung: Tobias Knell, Referent für Ministrantenpastoral und liturgische/kulturelle Bildung, Arbeitsstelle für Jugendseelsorge der Deutschen Bischofskonferenz (afj); stellv. Dr. Kathinka Hertlein, Professorin für Praktische Theologie an der EH Tabor, für die Arbeitsgemeinschaft der Evangelischen Jugend in Deutschland e. V. (aej)

Autorinnen/Autoren & Redaktion

Tobias Knell (Leitung), Dr. Kathinka Hertlein (stellvertretende Leitung), Julia Daser (wissenschaftliche Mitarbeiterin an der EH Berlin), Ralf Meyer (Diözesanjugendpfarrer des Bistums Münster), Eva Olejok (Pastoralreferentin und Schulseelsorgerin im Bistum Münster)

Musikproduktion

Jan Keßler

Quellennachweise

Biblischer Text: Einheitsübersetzung der Heiligen Schrift, Stuttgart 2016,
© Katholisches Bibelwerk GmbH, Stuttgart

Illustration & Gestaltung

Annika Kuhn Illustration & Grafik
E-Mail: hallo@annikakuhn.de

Kontakt

Geschäftsführung und Redaktionsleitung des Ökumenischen Jugendkreuzwegs, Arbeitsstelle für Jugendseelsorge der Deutschen Bischofskonferenz (afj)

Carl-Mosterts-Platz 1
40477 Düsseldorf
Tel.: 0211 484766-20
E-Mail: kultur@afj.de

Produktion & Vertrieb

Jugendhaus Versicherungen GmbH
Bereich Verlag Haus Altenberg
Carl-Mosterts-Platz 1
40477 Düsseldorf

verantwortlich:
Geschäftsführung Frank Rosemann